

TRIBUNA

La importància de la vacunació de la poliomièlitis

MAITE UTGÉS

PRESIDENTA CLUB ROTARY DE LLEIDA.
METGE-PSIQUIATRA

AVUI DIA 24 d'octubre és Dia Mundial contra la Pòlio i les últimes setmanes hem rebut dos tristes notícies sobre la poliomièlitis. La primera és notificació de quatre casos de nens a Gaza amb paràlisi flàccida aguda i un d'ells ha estat un cas confirmat de poliomièlitis, després de 25 anys sense la presència d'aquests virus en aquesta ciutat.

La segona ha estat que en les anàlisis microbiològiques rutinàries d'aigües residuals a l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals del Besòs han mostrat la presència de poliovirus circulant.

Tenim descripcions d'aquesta malaltia ja en l'època dels egipcis en què ressenyaven "que tenien una malaltia que causava deformitats, atrofia i diferents graus de paràlisi en nens".

Al segle XX van ocórrer, en el món, brots freqüents d'aquesta misteriosa malaltia arribant a ser epidèmica. L'any 1908 se li va poder posar nom: era la poliomièlitis.

La pòlio havia donat lloc a un pànic generalitzat, s'instava la gent a evitar aglomeracions i es van tancar piscines i cines en resposta a les xifres cada vegada més altes de casos.

La població vivia terroritzada per una malaltia de la qual sabien molt poc. Els anys se-

guents es va conèixer que es transmetia per via fecal-oral i això significava que també es propagava quan una persona ingereix aigua o aliments contaminats amb la femta que contenen el virus.

Els símptomes inicials són febre, cansament, cefalea, vòmits, rigidesa del coll i dolor a les extremitats. Una de cada 200 infeccions produeix una paràlisi irreversible (generalment de les cames), i del 5% al 10% d'aquests casos moren per paràlisi dels músculs respiratoris.

En referència a les dos notícies mencionades, pel que fa a Gaza, es va aturar la vacunació per la guerra i va ser la causa que el virus tornés a ressorgir i han tornat a tenir pòlio. Els esforços a nivell internacional han pogut reprendre-la i esperem que el virus torni a estar contingut.

La segona és respecte a la presència del virus a aigües

residuals del Besòs. El Departament de Salut ha començat la investigació per detectar si hi ha persones infectades. Cal fer constar que la qualitat higienicosanitària de l'aigua de consum humà en les nostres contrades no es veu compromesa. La poliomièlitis, un cop manifesta els seus símptomes, no té cura, només es pot prevenir. Així, quan s'administra diverses vegades a un nen, la vacuna antipoliomèlítica li confereix una protecció de

per vida. Ja l'any 1988, l'Assemblea Mundial de la Salut va adoptar una resolució sobre la creació de la Iniciativa d'Erradicació Mundial de la Poliomièlitis (IEMP), encapçalada pels governs nacionals, l'Organització Mundial de la Salut (OMS), l'Associació Rotària Internacional i el Fons de les Nacions Unides per a la Infància (UNICEF).

Es va fixar un full de ruta per abolir de forma sostenible tots els poliovirus a nivell

mundial. No obstant, encara hi ha parts de l'Afganistan i el Pakistan que continuen tenint transmissió endèmica de poliomièlitis.

Sense aquests esforços, més de vint milions de persones que poden caminar avui s'haurien quedat paralítiques i ha salvat la vida d'1,5 milions de nens.

Els Rotaris, a través de Rotary International i el subcomitè de Pòlio Plus, ja fa temps que realitzem campanyes, amb l'objectiu de recollir fons per comprar vacunes.

Tot i això, el risc d'infecció per poliovirus no és nul, ja que hi ha persones escèptiques, que juntament amb la gran mobilitat i globalització actuals propicien la persistència del poliovirus.

Respecte a la presència del virus a aigües residuals del Besòs, el Departament de Salut ha començat la investigació per detectar si hi ha persones infectades